

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/120/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115010450
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2115010450.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Janky Klčovej, v trestnej veci proti odsúdenému C. S., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave zo dňa 27.04.2015 sp.zn. 7PP/45/2015, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21.07.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného C. S., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného C. S. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Bratislava IV. zo dňa 05.04.2011 pod sp.zn. 3T/34/2011 pre trestný čin podľa § 200 odsek 1 Trestného zákona v trvaní 6 rokov a 8 mesiacov.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorého sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia a jeho podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. V dôvodoch sťažnosti poukázal na to, že nestotožňuje sa s I. stupňovým rozhodnutím nakoľko majú vytvorené dostatočné podmienky preto aby mohol byť podmiennečne z výkonu trestu odňatia slobody prepustený. Rovnako poukázal na to, že má vytvorené dostatočné rodinné zázemie na to, aby v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody sa mal kde vrátiť a riadne sa zamestnať a tak viesť riadny život.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto predchádzalo, a tak dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že odsúdený si vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 8 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 05.04.2015 pod sp.zn. 3T/34/2011 a to pre trestný čin podľa § 200 odsek 1 Trestného zákona pričom pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Odsúdený začal trest vykonávať dňa 05.04.2011 pričom lehota v zmysle § 66 odsek 1 Trestného zákona uplynula dňa 15.10.2014 a koniec trestu má stanovený na 05.01.2017.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS v Hrnčiarovciach nad Parnou vyplýva, že odsúdený bol do tamajšieho ústavu premiestnený dňa 20.06.2011. Dňa 27.06.2011 bol umiestnený na oddiel špecializovaného zaobchádzania a dňa 30.08.2012 bol zaradený na oddiel s diferenciačnou skupinou „B“, kde sa

nachádza aj v súčasnosti. Správanie a vystupovanie odsúdeného v predchádzajúcom ústave bolo na požadovanej úrovni, disciplinárne riešený nebol. Dodržiaval ústavný poriadok aj časový rozvrh. Doposiaľ bol 6-krát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Pracovne zaradený nebol vzhľadom na jeho zdravotné obmedzenia. Odsúdený plnil ciele stanovené programom zaobchádzania. Resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá a to z dôvodu, spáchaného zločinu a častého používania alkoholu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti riaditeľ ústavu konštatoval, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť.

Podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život,

a/ ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta SR zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b/ ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta SR zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení prihliadne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V prvom rade je potrebné skonštatovať, že odsúdený v čase podania žiadosti splnil formálnu podmienku pre účely podmiennečného prepustenia a to v podobe dvoch tretín uloženého trestu odňatia slobody (§ 66 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona).

Krajský súd však z obsahu spisového materiálu zistil, že u odsúdeného nie sú splnené všetky podmienky pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako ich vyžaduje ustanovenie § 66 odsek 1 Trestného zákona.

Odsúdený síce svojim správaním a plnením si svojich povinností vo výkone trestu odňatia slobody preukázal určité polepšenie, o čom svedčí jeho pozitívne hodnotenie s riaditeľom ÚVTOS, čo však samo osebe nepostačuje na vyslovenie jednoznačných záverov, že boli splnené všetky zákonom požadované podmienky na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. V súvislosti s touto skutočnosťou je potrebné poukázať na to, že zmysel podmiennečného prepustenia nie je v tom, aby za dobré správanie počas výkonu trestu odňatia slobody bol odsúdený automaticky prepustený na slobodu po splnení formálnej podmienky zákonom stanovenej doby vykonania trestu bez zreteľa k účelu, ale podmiennečné prepustenie má význam len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a na ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v danom smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený i na slobode viesť riadny život a nedopustí sa už žiadnej trestnej činnosti.

Rovnako je potrebné poukázať na to, že odsúdený sa už v minulosti dopustil závažnej trestnej činnosti a to zločinu lúpeže, ktorá skutočnosť významným spôsobom vyznieva v neprospech odsúdeného nakoľko z vyššie uvedenej skutočnosti je nepochybné, že u odsúdeného nešlo o jednorázové vybočenie z medzí zákona ale ide o opakovanú trestnú činnosť pričom je potrebné zdôrazniť, že v oboch prípadoch sa jednalo o závažnú úmyselnú trestnú činnosť. Za takýchto podmienok i krajský súd má za to, že v danom prípade i napriek pozitívnemu hodnoteniu odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody nie je možné predpokladať, že v prípade podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by tento mohol viesť riadny život. V tomto smere sa preto krajský súd v plnom rozsahu stotožnil so závermi I. stupňového súdu a nakoľko nezistil žiadne dôvody pre zmenu I. stupňového rozhodnutia, sťažnosť odsúdeného C. S. ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.